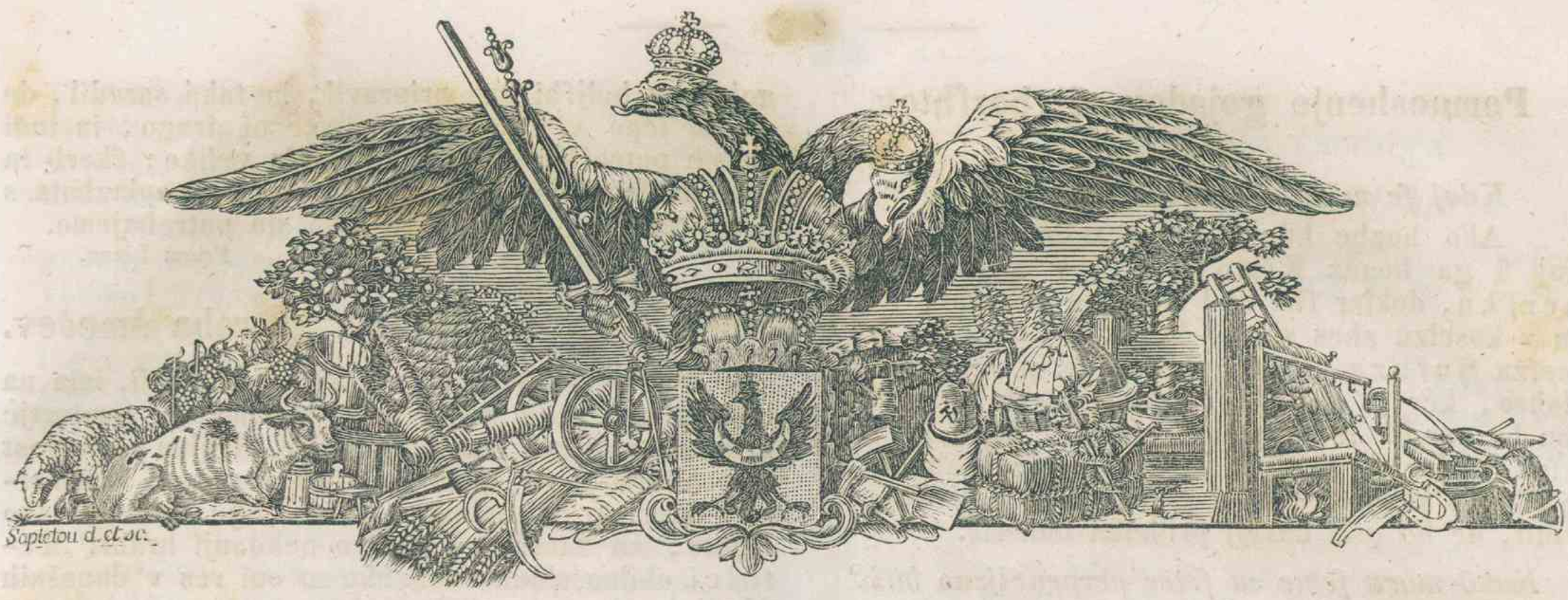

Kmetijske in rokodélske novice.

Na svitlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III. | *V srédo 16. Malitravna. 1845.* | List 16.

K ROJSTNIM DNEVU
„19. Malitravna“
našiga
PRESVITLIGA CESARJA
FERDINANDA I.

VSIH SLOVENCOV ZLOŽNE IN VESELE SERCA PROTI BOGV PVHTE:

„SREČNO, SREČNO OHRANI NAŠIGA PRELIVBIGA OČETA CESARIA FERDINANDA I.!“

Č.

Pésem od želézne céste.

(Andrejčik in Barbika.)

A. Bliža se želézna césta,
Njé se, ljúbca! veselím;
Iz Ljubljáne v druge mésta,
Kakor tíčik poletím.

B. Ak je blízo tísta césta,
Móraš vzét' me, ljúbčik mój!
De poglédat ptúje mésta
Bóm peljála se z tebój.

A. Sam se po želézni césti
Vôzil bóm od nàs do nàs;
Drugo ljúbco v vsakim mésti
Imel bóm za krátek-čàs.

B. Céste têbi ne zapéram,
Ne na Dúnaj, v Grádec, v Terst;
Al ti mêne pústi zméram,
Pét 'mam bóljših na vsak perst.

A. Vé Kranjíce ste košáte,
So prijazne Štájerke;
Terst dekléta 'ma bogáte,
Dúnaj zál' obléčene.

B. Smo poštene me Kranjíce,
Vsak slepárčik ní za nàs;
Me pa hóčmo bit' ženíce,
Ljúbce ne za krátek-čàs.

A. Vé si pa žêl'te možičke,
Ki ne stópjo 'z vójence,
Védno vpréžene oslíčke,
Dolgočásne révčike.

B. Têbe sljà pa h krôtkim tícam
Vléče, buzakljunski kós;
Véter dal bóš dvajsetícam
Percapljál nazáj boš bós.

A. Jez popéljem se kje v Bèrno *)
Snúbit Júdnje kèršene;
Tam peržènil z žêno čèrno
Bóm zlatá na mérnike.

B. Jez pa iz domačih stárcov
Si možá zvolíla bóm;
Imel bó, ko péska, dnárcov,
Mêne várval bó in dóm.

A. Žêne jez ne bóm zapéral,
Bál ne bóm se zá-njo nič;
Njé obrésti bóm pobéral,
Živel brez skerbí, ko tič.

B. Jez pa hláče bóm nosíla,
Gospodár bom čez mošnjó;
Bóm vabíla na kosíla
Kógar mêni bó ljubó.

A. Vári! céli dan bo gódel,
Vso nóč kášljal stari móž;
Bó te šè od híše spódel,
Ak mu strégla prav ne bóš.

B. Judnja je ko satan zvíta,
Kadar bóš z njo zavozlán,
Pervošíla skoporíta
Kómej ti bo sók neslán.

A. Tórej bódi mêni zvésta,
Saj te ljúbim le samó;
Kje je še želézna césta!
Kòj mi v zákon dàj rokó.

B. Têbi jez ne bóm nezvésta,
Ali tí si tíčik zrèl;
Ak želézna pride césta,
Vári, de ne bóš mi všèl.

A. Po nji pêljal te ženíco
Bóm na Dúnaj, v Grádec, v Terst;
Zvésto kázat jim Kranjíco,
Ak ne bó napóti — kerst.

B. Ak kaj tácga se naprávi,
Bóš počákal, ljúbčik mój!
Vsêlej móž nar mànj zaprávi,
Ak ženíco ma sebój.

Dr. Prešérin.

*) Brünn, poglavitno Marsko mesto, kamor železna césta pelja, in kjer veliko bogatih Judov prebíva.

Pomnoshenje gojsdov ali borſhtov.

(Konez.)

Kdaj ſe mora akazijevo ſeme nabirati?

Ako hozhe kdo dobro akazijevo ſeme imeti, naj ſi ga konez Kimovza ali v meſzu Kosoperſku, dokler ſhe hud mras ne pritiſne, nabira in v koselzu zhes simo ſ-hrani. Kdor ga pa ſhe le meſza Şuſhza nabira, ako ravno ni sa ſeme takó dobro, kér je savoljo mrasa prevezh prepernelo, mu bo vender le k pridu priſhlo. Naj ſi ga tedaj vſak, kdor ſi ga ni v jeſeni sa ſetev nabral, ſaj Şuſhza nabere, kolikor ga sa ſetev potrebuje; bo vidil, de bo tudi dovelj pridelka doneſlo.

Kakó mora ſeme sa ſetev perpravljeno biti?

Vsemi akazijevo ſeme is koselza, ter ga omlati, prevej in ſzhiſti do dobriga, de bo sa ſetev pripravno; deni ga potem v kakó s merslo vòdo nalito poſódo, puſti ga zeli teden namakvati ſe; potem mu vòdo odlij, odbèri vſe napeto ſeme od tega terdiga, in deni ga sopet v drugo s zhiſto merslo vodo nalito poſódo. Na uno sernje pa, ki ſe ni ſhe zlo nizh napélo, ſe prilije en malo mlazhne vode, de bi ſe savoljo ſvoje terdobe popred napélo; in poſóda ſe dobro pokrije; zhes kake tri ali ſhtiri ure ſe sopet od mlazhne vôde napeto sernje od tega terdiga odbêre, in k unimu v merslo vòdo dene. Na to ſhe terdo sernje ſe drugizh ſhe gorkeji vôde perlije, in poſóda, kakor ſmo ravno rekli, dobro pokrije in zhes toliko zhaſa, kakor popred napeto sernje od terdiga odbêre. To delo ſe takó dolgo ponavlja, dokler ſe vſe akazijevo sernje v mlazhni vòdi ne napnè. Zhe ſe ti pa pri vſim tem nekaj ſemena napéti nezhe, bres vſe ſkerbí vréle vôde na-nj vlij, dokler ſe ti napenjati ne sazhnè. Glej pa, de ne boſh na napéto sernje gorke vòde vlil, ſizer ſe ti hitro prepari, od gorkote ſpridi in pokasi takó, de ti ne bo sa rabo vezh. Kar je mlazhna vòda omezhila, to potem mersla ſhe bolj omezhiti samore. She napéto ali napihnjeno ſeme ſe mora pa takó dolgo v mersli vodi puſtiti, de mu vezhidel kosha popoka in she skoraj kaliti sazhne.

Kakó ſe mora akazijevo ſeme ſejati? in v kakſhno semljo?

Sa akazijevo ſetev ſe mora kaki proſt, srazhen in jaſen kraj odbrati, semlja mora rahla in narmanj dva zhevlja globoko prekopana biti; zhe ſe pa globokeji prekoplje, bolj k imenovani ſetvi ſlushi, sakaj kolikor ſe korenike v rahlji semlji bolj rasproſté, toliko lepſhi in hitrejſhi akazijevi ſadesh raſte. Predenj pa akazijevo ſeme ſejeſh, vsemi govejiga blata in perlij v kaki poſódi toliko vôde, de ſe sa ſetev napravljeno ſeme v redkim govejim blatu loshej rasmeſha; ta smeſ veliko pripomore, de gre raſt nakviſhko. Potem ſe akazijevo ſeme s govejim blatam vred po semlji polije, ki je sa ſetev odlozhena bila, s kakimi grabljami po nji rasgrabi, in potem ſe po verhu vſiga ſemena dobre semlje, en palz na debélo, potreſe, s valarjem ali pa s nogami porahljama potlazhi in dan sa dan sjutrej in svezher, dokler kal ne oselení, dobro saliva. Savoljo tega je nar pripravniſhi, zhe ſe akazija poleg ali pa ſaj bliso kake vôde ſéje.

Akazija ſe ſeje, zhe je gorko vreme, konez Şuſhza ali pa v meſzu Malitravnu.

Kdor bo takó, kakor ſim mu tukaj povédal, ravnal, bo vidil, de bo v malo letih ſvoje meje in gojsde v boljſhi ſtan pripravil, in takó saredil, de jih bo lepó viditi. Şaj to ſeme ni drago, in tudi drusih potroſhkov ni pri tem delu veliko; ſkerb in trud pa ſe obilno in v kratkim zhaſu poplazhata s pomnoshenjem leſá, ki ga takó slo potrebujemo.

Franz Lizen.

Huda zima na Blokah in raba šmečev.

Stara fara Bloke, v Postonjski kresii, ima na lépi ravnici svoje sela, med kterimi se sèmtertjè prijazno vzdigujejo zelene gorice. Krajna prejetnost v polétnim času zamakljivo razveseluje slehernigа, kterimu le nekoliko serce bije za naravsko lépoto, za ktero so gotovo nekdanji hrabri Metúlci obilno sladu imeli, ako so oni res v današnih Metljah *) stanovali?

V to selo (vas) se po prelépi ravnici, **) kjer je verjetno gorsko jezero nekdej bilo, od farne cerkve proti južni strani v pol ure priti zamore.

Lepoto tega kraja pa huda zima silno manjša, ktera se pogostama ob sv. Martinu vrine in se dostikrat komej o sv. Jurju odmikuje. Med tem časam od kratkiga poletja darvano veselje stanovavcam obilno ogrenjuje z debelim snegam, neukrotljivo burjo in do muzga grizečim mrazam.

Brez ozira na majhen poljski perdelik in na druge potrebne potroške so ljudje tukej v dolgih zimskih nadlogah že samo zavolj tega, ker jim derv za potrebno kurjavo prav zlo manjka, (kaj pa bo še čez nekaj lét!), posebniga milovanja vredni. — Do občinskiga gojzda v lepim vremenu seljani po tri ure potrebujejo. Koliko pa in z kakšnim trudam od onde kaj pripeljati zamorejo! kér sirove derva precej iz porobka (taka se godí pri občinskim gojzdu, ***) ki je že ves plešast in oslabljen), na voz nakladati morajo.

Sneg je tù po 3, 4 in tudi včasi po 5 čevljev debel. Razun tega pa navadna burja z njim silne zamete dela, skidane poti kmalo spet zasuje in večkrat za pešcam komej toliko sledu odgazi, kolikor pred njim pusti. Kdo zamore takrat zmerzle derva takó dalječ sekati iti in domu zvozevati, kader mu skorej bližniga soseda ni moč obiskati?

---

*) Kdor se z lego kraja in drugimi v to spadajočim okolišinami uposnati hoče, in če zgodbo, kakor je pretečeno léto v Karniolii od razsipa Metúla dana bila, pazljivo bere, bo skorej permoran soditi, de je sloveče mesto Metúlum zavoljo svojih stanovavcov, kterih junaško smert je clo njih nasprotnik, Cesar August, z solznimi očmi obžaloval, blizo tù bilo, kjer je dan današni selo z 19 hišami, ki ga kmetje Metlje, cerkvene spričovavne pisma pa še vedno Metúle imenujejo.

**) Le škoda, de po ti ravnici, ki ji ni lahkó enake najti, namésto žlahtnih rožec, detelje in drugih koristnih zeliš le resje raste, in pa se občinska goveja živina tù po letu brez živeža in sence prepleta.

***) Ko bi pač vsi grajšinski gospodje, kterih kmetje pravico imajo v občinskih gojzdih derva sekati, hotli slehernimu svoj delež odločiti!

Kmetam bi bilo pa tudi priporočevati, de bi svoje gojzdičke skerbno varovali, zakaj potraten bo pa tudi kmalo obilni gojzd, če vlastnik nezna z njím pametno gospodariti; če ga po versti seka, kakor kosec travo kosí, ali pa, če iz njega clo lés prodaja, ga sam po cestah vozari in se na prihodno revšino radúje pri vinskim kozarcu.

Kdor takó gospodari, bo morde že sam, gotovo pa njegov sin pri peči zmerzoval, vnuku pa bo kazalo clo od hiše iti.

Nikar tedej, ljubi kmetje, ne sekajte mladiga drevja, ampak staro, poškodvano in dozoreno, kader začne obletovati; ne pušajte visokih porobkov stati, ampak odsekujte drevefa pri tlèh, in dajte nizkimu porobku podobo stoječe sklede, de hitrej, kér se vanjo dež loví, strohní in drugim prostor naredí!

Opombe pisatelja.

Strašno hudo je, v taki zimi brez derv biti! Marsikteri kmet je persilen potrebno orodje, kar se je tudi pri nekterih létas godilo, za kurjavo oberniti, de saj peč en malo ogreva.

Marsikterimu drugimu, ko bi mu v enako težavnih in zopernih okolišinah živeti bilo, bi serce vpadlo! Terdni Bločanje pa, od mladosti na sneg, burjo in razno premagovanje vajeni, tolikanj nadlog v tolažljivi zaupljivosti na prihodno gotovo plačilo večidel voljno, kar njim resnično čast pridobiva, preterpé.

(Konec sledí.)

Nekaj sa take, ki jih radi sobje bolé.

Skorej vſaka hiſha ima ta pomozhek, ki je navadna, vſim ljudem snana, zhebula. Olupi ſrovo zhebulo in polôshi en olupek ali koſhzhik, pa ne premersliga, tudi ne kuhaniga ali pezhêniga na bolezh sob. Ko bi pihnil, bolezhine sginejo. *)

M—d.

Sahvala, pohvala in dan isgled.

(Is Ipave.)

Kar nam je bil brihtni gospod Juri Pajk vlani od pezhí s shelesno zevjo is nar boljſhiga namena osnanil, namrezh, de bi ſe mozhirne ſtanovanja od soperne in sdravju ſhkodljive mokrôte reſhile, mozhneji ogrevale, in vunder dervá ohranovale: to mi je, ko ſim bral, takó dopadlo, de ſim le perloshnoſti shelel, osnanilo tudi poſkuſiti. Kar zhlovek slo shelí, vezhkrat kmalo dobí. Ko pridem na Losize, najdem per tleh verh obokaniga (velbaniga) hrama drushinſko ſtaniſhe s mozhno, novo pezhjo. Mozhirna je bila savoljo hrama sdolej, kar gnjil pòd ſhe sdej prizhuje. Nad drushinſkim ſtaniſham najdem nar prijetniſhi isbo (zimer) bres pezhí, v ktero ni bilo in ſhe sdaj ni priloshno, pezh poſtaviti. Bersh ſe je miſel oglaſila: tukaj ſe bo dalo Pajkovo osnanilo v djanji poſkuſiti, kar ſim tudi reſ ſtoril. Napravil ſim sadnji dan Grudna pretezheniga leta shelesno zev, bres de bi bilo treba terdno lonzheno pézh sa to podreti, in napeljal ſim v sgorno isbo v pezhi ſogréto ſapo, ktera me sdaj greje, in takó ſim dvoje ſtanovanje ob enim poboljſhal, kér v ſpodnjim ſtaniſhu shelesna zev per duſhku merslo ſapo poshéra, ktera je bila nogam soperna in vsrok mozhirnoſti; v sgorno ſtanovanje pa prepezheno, ogreto ſapo poſhilja. Sraven tega ſim tudi sa eno pezh derv perhranil, pa tudi ſvoji poſtreshnizi ſim dobro s tem vſtregil, ker ji sdaj ni potreba, na mras pezhí kurit hoditi.

Satoraj naj goſpod Pajk ozhitno prejme sahvalo sa njegovo osnanilo; pa tudi Losiſhka ſofeſka je pohvale vredna, ker je, sheljna sveditи, kaj bo rasodetiga osnanila poſkuſhnja dala, prezej v potrebne potroſhke sa to dovolila; jeſt pa vam, zhaſtitljivi bravzi Noviz! isgled dam, de je dobro, ne le Novize pridno brati, ampak tudi nam v njih dane osnanila poſkuſhati, de nam ne bodo le kratkozhaſne, ampak tudi koriſtne.

Prihodnjizh vam hozhem ſvoje miſli od ſtorjene poſkuſhnje bolj na ſhiroko nasnaniti. **)

Juri Plémel,
benefizjat na Losizah v Ipavi.

*) Vezhkrat: moramo perſtaviti; sakaj pomozhka, ki bi vſelej pomagal, ga ni. Vredniſhtvo.

**) Kér nam je sima she ſlovo dala, bomo obljubljen ſpiſik sa prihodnjo jeſen ohranili in takrat s poterjeno ſkuſhnjo zhaſtitiga gosp. Plémelna naſhe bravze k napravi te koriſtne pezhí na novizh ſpodbodovali. Vredniſhtvo.

Izpis iz lista častniga gosp. *Ignacija Knobloharja*

domorodniga učenca učiliša za razširjanje vére (propagande) v Rimu, na prijatla A. S. v L—u.

(Konec.)

Slavno vladajoči papež Gregori šestnajsti so v letu 1836 vladijo tega učiliša očetam Jezusoviga družtva (Jezvitarjem) dali. Pričijoči vodja je rojen Poljak, glasovitni P. Rillo, kteri si je poslednje leta v jutrovi deželi z svojo gorečnostjo neizbrisljivo imé zadobil. Zraven tega so še štirje drugi duhovni očetje in več bratov (neduhovnov) rečeniga družtva v zbornišu. Obilno število izbranih profesorjev večidel zunajnih duhovnov ali petrinarjev (Weltpriester) učí mladenče znanstva in jezike. Domača bukvarnica z 26000 zvezkov je vedoželjnimu v velik prid. —

Učencov je zdej 106 skorej iz 30 različnih narodov. Obličja skoraj vsih ljudskih plemén se v dolgih shodiších tega učiliša vidijo. Kavkazje, Turki iz Mezopotamije; Širjanje in Maronitanci od Libana; Arabijanje iz Alepa in Damaska; Kaldeji iz Perzije; Armenijanje, Gréki, Albanezje; Slavjanje, Nemci, Holandezje, Belgijanci, Švajcarji, Irijanje, Škocijanje, Norvegi, Švedije; Egipčanje, Etijopijanje, Indijanje ali Hindu beliga in rujaviga obraza iz Hindostana, Cejlona, Ave in Pegúa; Mongoli z plošnatim obrazam in z krivo zvéženimi očmi, černimi in šetinastimi lasmí; Kinezje béle in rumene farbe iz Šansija; Zamorci (Negri), Amerikanci in drugi iz mnogoterih krajev, spod mnogoterih podnebij stanujejo kakor bratje ene rodovine, pod eno streho, jedó pri eni mizi, se učijo za ravno tisti namen. — Glas sv. evangelija se je razlégel na krajih štirih delov svetá, ter jih je poklical iz njih daljne domačije v sveto mesto, v središe kristjanske edinosti, de bodo tukej pred obličjem vidljiviga poglavarja sv. cerkve v apostelnje predelani, in potem katolško véro med divjimi in omikanimi narodi, med krivovérci in nejevérci razširjali. Kakó živo, kakó imenitno znamnje edinosti in vesolnosti naše sv. cerkve je ta učilnica!

Učenci vselej pervo nedeljo po svetih treh Kraljih k časti naznanenja Gospodoviga očitno govorniško skušnjo v različnih jezikih napravijo. Posebno praznično je bila tudi letas obhajana. *) Šestdesét govorov je bilo v več kakor petdesetih jezikih in narečjih več ali mànj od domačincov vzponašano in proglasovano. Jest sim nekoliko stavkov v Braminskim jeziku zložil, ktere sim v akademii med Indijani proglásil, in sim zraven tudi svete tri Kralje pozdravil v našim ljubim krajnskim jeziku.

Ignaci Knoblohar,
učenc rimske propagande.

*) V 21. listu časopisa Sion od 16. Svečana tega leta se bere, de je jezikoslovni praznik tudi to leto z veliko svitlostjo obhajan bil, takó le:

Na dan naznanenja Gospodoviga je bila v praznično olepšani zborni cerkvi za razširjanje vére (de propaganda fide) veličastna božja služba napravljena. Učencí te šole iz različnih krajev, so se v mnogoterih že od nepomnjenih časov nepredlaganih jezikih vpričo 8 kardinalov in velike množice poslušavcov pod nadzorništvam njih vzvišenosti kardinala Mezzofanti (slavniga moža, ki skorej vse jezike celiga svetá zna) skazovali, med kterimi je bilo tudi našiga rojaka gosp. Ignacija Knobloharja iz Ljubljanske škofije iz Škocijanske fare na Dolenskim rojeniga, slišati, ki se je v Sanskritskim jeziku obnašal. Lepstanski.

Strašna povodenj na Českim.

Nar starejši ljudje nepomnijo takó silne povodnjí, kakor je konec pretečeniga mesca Sušca v Pragi, poglavitnim Českim mestu, in v več druzih bližnih vaseh bila. Škoda je nezmerna. Naš milostljivi oče, Cesar Ferdinand, so precej, ko Jim je bila ta nesreča oznanjena, iz svojiga lastniga denarja štirdeset tavžent goldinarjev srebra med nar bolj nesrečne reveže razdeliti ukazali. Take dobrotljive dela presvitlimu Cesarju Ferdinandu venec neumerjoče slave pledejo! — Kmalo potem so tudi presvitla Mati Cesarica 5000 gold. — presv. Cesarica 5000 gold. — nadvojvoda Franc Karl 4000 gold. — njegova žena Zofija 1000 gold. — nadvojvoda Karl 4500 gold. — nadvojvoda Ludvik 2000 gold. in štirje velki kupci na Dunaju, vsak po 10,000 gold. ubogim Čeham podarili.

Nesreča na morju blizo Venedk.

Po noči od 19. do 20. Sušca je bil strašen vihar na morju blizo Venedk, kteri je veliko barko z vsimi ljudmi, ki so na-nji bili, potopil. Razun te je tudi 30 ribških čolničev prekucnil, in veliko čolnarjev je smert v morju našlo. Dozdaj so 50 mertvih trupel našli; gotovo se jih je pa še več potopilo, kér so okoli 200 cokel od čolnarjev zgubljenih po morju plavati vidili.

Urno, kaj je noviga?

(Sùkná slavne Koroške fabrike gospodov vitezov Moró), ktere so vlani Ljubljansko obertnijsko razstavo nar bolj lišpale, so pri obertnijski razstavi v Berlinu (poglavitnim Prajzovskim mestu) takó dopadle, de so Prajzovski kralj vlastnikam te fabrike še več ko zlato svetinjo, namreč red rudečiga orla tretje versté (Orden des rothen Adlers 3ter Classe) podelíli. — Ta čast je tolikanj veči, kér sta iz vsih estrajskih deželá le dva fabrikanta takó visokiga poslavljenja deležna bila.

(Na Ogerskim) se je pred nekaj časam družba začéla, ktere namen je, domačo obertnino in rokodelstvo povzdigniti, domače fabrike napravljati in vse ptuje blago po celi deželi zatirati. Kér je ogerska dežela dozdaj grozno veliko ptujiga blaga potrebovala, ktero po ti novi družbi (Schutzverein der ungarischen Industrie) ne sme več v ogersko deželo iti, vsak lahko previdi, kakó hudo te postave zvunajnim fabrikantam, ki so poprej z Ogri kupčevali, po glavi blodijo. Radovedni smo, kaj bo iz tega prišlo.

(Nov česko-nemški besednik) je ravno zdaj na Dunaju v bukvarnici vdove Jož. Wenedikta v novim pravopisu na svitlo prišel, pod naslovam: Ouplny kapesni slownik čechoslowanskeho a německeho jazyka; spisal ga je J. N. Konečny v 2 zvezkih; velja 3 golnarje in 48 krajcarjev.

(Goveja kuga na Českim) se je spet v treh krajih vnovič pokazala — in bati se je, de je še ne bo kmalo konec. Do 16. Sušca je Česka dežela 2168 goved zgubíla; zdaj pa je to nesrečo še strašna povodenj pomnožila. Oj, nesreča čez nesrečo!

(Murve sadíti in sviloprejke rediti) so začeli tudi v bolj merzlih severnih krajih na Nemškim. Neki učitelj v Mazurii se v ti reči prav čversto obnaša, takó de ga nemške novice očitno hvalijo.

(Na Ogerskim) je 52000 oralov poljá z tobakam obsejanih; 28000 jih je grajšinskih, 24000 pa kmetiških.

(Rodovina judovskiga velkiga kupca, barona Rotšilda) ima v svojim premoženji 500 milijonov frankov. Ako tedej vzamemo, kakor večidel zemljopisci pravijo, de je na celi zemlji tavžent milijonov ljudí, je ta rodovina v stanu, vsaki živi duši dati pol franka, ali 11 kr. in pol v srebru.

(V serbski vasi Bijoski) živi neki krépek starec po imeni Maksim Panić, kteri zdej 135 let svoje starosti šteje. On ima štiri žive sinove, zmed kterih je naj stareji 90 let star. Od teh štirih sinov ima on 11 vnukov, in nar starši vnuk je že v dvajstim letu. To so možke osebe v Maksimovi hiši, žén pa od teh in njihovih otrok z Maksimam vred, je 99 duš. Cela ta rodovina pa, z Maksimovimi brati, sestrami in njih otróci vred iznese 181 oséb, zmed kterih je pet kmetov. „Lépa starost, in lépo veselje življenja!“

(Serbske belgradske nov.

Opomba.

Ako ravno vsi bravci Novic gotovo tudi perložene liste „Vinoreje“ berejo, kér tù dani podnki zamorejo ne samo vinorednikam, ampak vsakimu kmetovavcu k pridu biti, se vunder nemoremo zderžati, današnji list Vinoreje in vse naslediíjoče vsim oštirjem in vsakimu, ki ima kaki sodček vina v kleti (keldru) priporočiti, de bi te sostavke prav prav pazljivo brali in se po danih zlatih podukih skušeniga vinorednika in učeniga kemikarja, gospoda Vertovca ravnali. Razun tega je pa tudi jezik, ki ga gosp. Vertovc pišejo, takó prijeten in takó gladko teče, ko tisto vince, ki so ga nam lanjsko jesen takó prijazno v Šent-Vidu napíli.

Vganjka.

Jez grem, ako ravno me nosiš; včasi pa tudi stojim, ako ravno z menoj greš; jezika nimam, pa ti vunder povém, kar neveš. Kaj je to? Jože.

Danaſhnjimu liſtu je peti in dvajſeti dél vinoréje perloshen.

Shitni kup.	V Ljubljani 12. Malitravna.		V Krajnju 7. Malitravna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe ..	1	20	1	28
1 » » banaſhke ..	1	21	1	26
1 » Turſhize	1	—	1	2
1 » Sorſhize	—	—	1	2
1 » Rèshi	—	57	1	4
1 » Jezhmena	—	48	—	51
1 » Proſa	—	59	1	3
1 » Ajde	—	48	—	48
1 » Ovſa	—	36	—	36

Vrednik *Dr. Janez Bleiweis.* — Natiskar in založnik *Jožef Blaznik* v *Ljubljani.*